

[Glistrup.]

har arbejdsløsheden i dag, så er det da ganske tydeligt, at det er blevet meget, meget værre i de år, der er gået. Men der er ingen, der virkelig vil forsøge at spørge, hvorfor det har udviklet sig sådan, der vil kunne undgå at komme frem med svaret: det var, fordi man svigtede fra hr. Ninn-Hansens side, fra de fire andre gamle partiers side. Man svigtede igennem de mange år, hvor Danmark havde rygvinden, hvor vi havde alle muligheder udefra, og hvor vi i stedet for at opbygge en reservekapital gældsatte os mere og mere år for år, sådan at disse gamle skader faktisk nu slår ud i disse meget kraftige, i disse meget mørke perspektiver, som nu efterhånden tegner sig for landet og for landets videre udvikling. Det er dér, vi så ganske givet må søge ondets rod – ved at man brugte disse penge, man lånte i udlandet, ikke, som statsministeren ofte ønsker at sige, til at opbygge nogle gode og bærekraftige industrier el. lign., men først og fremmest til at opbygge det meget overflødige væsen, som går langt ud over, hvad landet på nogen som helst måde kan bære. Vi fik i denne periode udbygninger som Roskilde universitetscenter, udbygninger på områder, hvor vi langt, langt overskred vor økonomiske bæreevne.

Formanden:

Undskyld, der må være ro i salen.

Glistrup (FP):

Kan vi altså ganske entydigt henføre alle de skadevirkninger, der er indtrådt, til det, som var basis igennem de år, hvor man disponerede så letsindigt, som forholdet var i 1960'erne og begyndelsen af 1970'erne, så kan vi med samme vægt sige, at det, der er sket efter hin decemberdag for 3 år siden, det er i hvert tilfælde, at udviklingen ikke på ny har fået lov til at løbe grassat. Det er således, at der nu virkelig er blevet lyttet til den vælgerdom, der blev afsagt dengang. Nu kan det ikke nytte noget at puste skattetryk og al den anden vækst inden for det offentlige op i det omfang, som man havde været inde på ned igennem 1960'erne og i begyndelsen af 1970'erne.

Så er det, vi må spørge: vil så det, som vi nu skal til at stemme om, hjælpe, vil det komme til at føre os den rigtige vej? Ja, vi fik jo forslaget fra regeringen her for efterhånden et halvt hundrede timer siden. Og det var selvfølgelig således, at vi som altid fra fremskridtspartiets

side ville møde det, der nu kom fra regeringen, sagligt og forsøge at se, om der var noget, der kunne føre til, at vi her virkelig kunne få vendt udviklingen. Og så ville vi selvfølgelig have støttet det.

Med den sans, som tv-avisen jo altid har for at få det dramatiseret op, ville man absolut have, at vi med det samme skulle fare ud med en eller anden udtalelse om, hvorvidt dette forslag nu var godt eller dårligt. Fordi vi selvfølgelig skulle have det gennemarbejdet, afviste vi for 50 timer siden at udtrykke noget som helst om, hvorvidt vi ville sige ja eller vi ville sige nej til det. Men de timer, der så er gået i mellemtiden, har altså ganske klart og tydeligt afsløret, at der her er tale om den sædvanlige måde, hvorpå man forsøger at redde land og rige. Det hjælper ikke en døjt, det kommer snarere til at virke direkte skadeligt. Det kommer i hvert fald til at virke skadeligt derved, at det nu vil være en sovepude for flertalspartierne, så de kan sige: ja men nu har vi lige haft denne store anstrengelse, og nu må vi så se, hvordan vi kan komme til at puste ud, sove ud oven på disse gevaldige armbevægelser og anstrengelser, som vi har været igennem i de par uger, krisen har stået på i denne omgang.

For hvad er det, forslaget indeholder? Ja, det, der i første omgang gav anledning til den største ophidselse, var § 11, som jo ganske klart er en ny skærpelse, vendt imod de normallønnede, der ikke skal have nogen rimelig lønudvikling, efter at de nu i 4 år faktisk har været så fastskruet, som de har været.

Der var en § 10 om, at nu skulle man indsmugle nogle tilskud til de sociale boligselskaber via denne kriseløsning. Når man ikke kan komme igennem med det ved den normale boliglovgivning, ja, så får man altså det flertal på de 116 i tinget, som blev omtalt tidligere, spændende fra hr. Wilhjelm over hr. Lembourn til hr. Ninn-Hansen, til at stemme for, at så får man disse tilskud til yderligere at understøtte de sociale boligselskaber, hvor det jo ikke er lejerne i boligselskaberne, dette kommer til gode, men derimod de ledelser, der ikke har formået at disponere så økonomisk og så fornuftigt, som de burde have gjort.

Men det helt afgørende i dette forslag var jo de første paragraffer, som ved første øjekast nok kunne se ud til at kunne hjælpe i hvert tilfælde et lille stykke fremad. De indeholdt det, at vi nu skulle til at formindske kroneforringelsen og prisstigningerne ved at indføre noget,